

מי שהוציאוהו פרק רביעי עירובין

מ.ג.

עין משפט נר מצוה

(א) שנת קו' וש"ן,
 (ב) לנקמן מה"ל; (ג) ז"ל
 דנכר, (ד) ר"ש' מ"ו,
 (ה) ר"ש' מ"ו; (ו) ז"ל אחר
 ד"ה אמאי; (ז) ז"ל בדרכי;

הגהות הב"ח

(א) גמ' והמילה הנמלה
 אומג כל אמוג ל"ל ומיתג
 נן אחי רבי יהושע נמקט;
 (ב) ר"ש' ד"ה רבי מנחם
 נן אחי רבי יהושע לישנא
 אחרונא הלכה כרבנן
 גמאלא;

לענין רש"י

גרבי"א, ח"ז.

מוסף תוספות

א. במהלכת וכו', ואי
 בשנומדת אפילו ר' זירא
 קאמר שאינו יכול להלך
 בה אלא ב' אמות.
 ריש"א. ב. ולא מיירי
 רבה אלא בעומדת,
 ובאותה ספינה שרי משום
 דשבת באורח מחיצות
 מצעוד יום. ח. סוף ר"פ.
 ג. כיון דשבת באורי
 דשבת באורח מחיצות
 דלא שרי ליה אלא
 משום דלא אמר מיירי לגוי
 והוא הערמה דרבנן
 ושרי ריש"א שנת י"ט.
 ה. לקנות שם שביחה.
 ו. ליתכנס.
 ז. שם בשבת וההפליג. ט.
 ח. כיון דאין הספינה זהה
 משם עד למחור ואו [הם]
 נכנסים בה הרי הם
 מפליגין בספינה בשבת.
 ט. משום דלא שבת
 באורח מחיצות. ט.
 י. ונבי כלאים תנן הוושב
 בקרון טופג את הארבעים
 כאילו היה רוכב על
 הבהמה. ט.

להצריח מים עשויות. ולא חשיבי מחילות לעשות ספינה כולה כדכרע
 אמות: אמר נך צמהלגט. דליכא למימר האי טעמא דספינה נוטלתו
 אפי' ר"ע מודי דשרי: כי פליגי בשעמדה. ובשעת עמידתה קנו להו
 ד' אמותיהן ד' (ולישני בתראי על שעת עמידה נחלקו) ואפי' שרי
 ר"ג משום אורח מחילות: היינו דקסני
 לכו להחמיר. דמשמע דשרי אפילו
 לרבי עקיבא אלמא כי חסרי לכו
 צמהלכת חסרי לכ"ע ואינהו הוא
 דלחמור אנפשייהו דלמלא עמדה
 פתאום ולא אדעתן: אלא אי אמרם.
 בשעמדה דברי הכל חסור דמחילות
 לא חשיבי ובמהלכת הוא דפליגי מאי
 רלו הא לר' עקיבא ורבי יהושע זין
 מהלכת זין עמדה אסורא הוא:
 דיקא נמי. דבעמדה פליגי: מכלל
 דפליגי. בספינה צממיה והא רלו
 קמני ומנא להו לר' ושמואל דפליגי
 בספינה: אין והסניא. צניחותא
 ופליגי בשעמדה והא דקמני רלו
 אמהלכת: רבי חנינא. זן אחי רבי
 יהושע: (ס) (ז) (ה) הלכה כר"ג בספינה.
 כעין ספינתו שהיתה מהלכת דלא
 חיישין לשמא עמדה ומיהו אפילו
 בשעמדה פליג רבן גמליאל דומיא
 דדיר וספר ואין הלכה כמותו אלא
 צמהלכת אל עמדה דהיינו דיר וספר
 הלכה כר' עקיבא: כל אוסו הייס.
 שהיו בספינה: ו אחי אבא. רבי
 יהושע: אמר. לערב: יש סחומין.
 אסור סחומין למעלה מעשרה
 כדמפרש ואולי: צעמוד גבוה עשרה
 ורחב ארבעה. וכנס ראש א' לתוך
 התחום לא תיבעי לך דאסור סחומין
 נוהג צו ולא יעלה על ראשו שבתוך
 התחום ויאל לראשו אחר דלא חזי
 להילוך והילוך מנועלי הוא: ואין
 רחב ד'. דלא ניחא תשמיתה:
 צקיפה. צסס מי הוי הילוך אי לא:
 סתם ספינה למעלה מעשרה מהלכת
 ואינה נחה דמי לקפיצה באורי ואפי' אסור:
 אמאי רלו. הא אין צו שום
 אסור חפי' עמדה: צרק. פחות
 מעשרה. צקק צלע"א גרב"א: יוסף
 שיא. דלא מניטר שצמא: צצכותס
 וי"ט. דודאי לא אחי משיח האידנא:
 ואסור

כר' פליגי בשעמדה. השמא הדך ציה ממאי דקאמרין איכא צנייהו
 שנפתחו דופני הספינה וקופך דהשתא לרבה נמי מהלך את כולה א'
 דמודה רבה לרבי זירא צמהלכת א'
 דהכא לית ליה לרבה אריבא
 דשמואל דמחילות להצריח מים עשויות
 ובפרק כל גגות (לקמן דף 5.)
 קאמר שמואל צספינה אין מטלטלין
 צה אלא צד' אמות משום דמחילות
 להצריח מים עשויות וי"ל דהתם
 צימירות מצית סאתים ומטעם
 להצריח מים עשויות לא חשיבא
 כמוקפת לדירה והכא פחות מצית
 סאתים דלא צענין מוקפת לדירה אי
 נמי הדך ציה כדאמרין התם:
 דאי רצו אסורא הוא. ורבי זירא
 לא חש לאותה קושיא ומפרש
 שרלו להחמיר על עצמן כשמעתייהו
 אי נמי היה סובר ר' זירא דאין
 סחומין למעלה מעשרה ולכו משום
 שמא תהלך צרק כדאמרין בסמוך:
 דל"ב ב"ב גמליא צספינה.
 פסקן רצב"ס דמותר
 ליתכנס בספינה מצע"י צערצ צנת
 אפילו שהספינה הולכת חוץ לתחום
 צצנת דספינה מנועלא אולא ואיכו
 לא מידי עציז וצבלג שלא יאל חוץ
 לספינה והספינה כולה כדכרע אמון.
 והא דמניא סוף פ"ק צצנת (דף טו).
 אין מפליגין צספינה פחות משלשה
 ימים אחיא כצ"ס דלא שרו לעשות
 מלאכה צערצ צנת אלא כצדי שיעשו
 מצעוד יוס אלל לצ"ה דשרו עס
 השמש אע"פ שהמלאכה נעשית צצנת
 שרי ליתכנס ואע"ג דצהיח צרייתא
 פליגי רבי ורבן שמעון זן גמליאל
 אריבא צצ"ס פליגי וכן משמע צירוטמי
 דהך צרייתא צצ"ס דקמני אין מפליגין
 לים הגדול לא צמוישי אלל צערצ
 צנת צ"ס אומרס אפי' צציעי וצ"ה
 מתירין משמע דשרי אפי' צערצ
 צנת וקאי אח"ק דאי צצית שמאי
 היינו ת"ק ועוד פסקן רצב"ס שאפי'
 צצנת שרי ליתכנס כיון דלאו מידי קא'
 עציז חך אין לו אלל ארבע אמות
 כיון דלא צנת צאור מחילות מצעוד
 יוס ואע"ג דצ"ה לא שרו אלל עס
 השמש אלל צצנת לא היינו משום
 דדמי לאמריה דנכרי צצות ואין נראה
 דצפרק תולין (סס דף קלט): משמע
 דאסור גצי ההוא נורבא מרבנן דאולי
 ונייס צמצרל ועצר לאידך גיסא
 וסייר פירי ואמר למינס קא מיכוונא
 ושרי משום דהערמה (ל' דרבנן הוא
 ונורבא מרבנן לא אחי למיעצד
 דאיתא דאיתא אמרין בסורא בי רב
 חסדא ובהרי פניא איתאמרן בבי רבה
 בפומבדיחא לאו אליהו
 אמרן, ובקפיצה הלך,
 וש"ם אין תחומין למעלה
 מעשרה. ודחיין לא יוסף
 שידא אמרן. ת"ש הריני
 נזיר יום שכן דוד בא בו

לחבריה מים עשויות ורבה מאי טעמא לא
 אמר כרבי זירא במהלכת כולי עלמא לא
 פליגי כי פליגי בשעמדה אמר רב נחמן בר
 יצחק מתני' נמי דיקא דבמהלכת לא פליגי
 ממאי מדקתני מעשה שבאו מפלגדרסין
 והפליגה ספינתם בים רבן גמליאל ורבי
 אלעזר בן עזריה הלכו את כולה ורבי
 יהושע ורבי עקיבא לא זוו מארבע אמות
 שרצו להחמיר על עצמן אי אמרת בשלמא
 במהלכת לא פליגי היינו דקתני רצו דיילמא
 עמדה אלא אי אמרת פליגי האי רצו להחמיר
 איסורא הוא אמר רב אשי מתניתין נמי
 דיקא דקתני ספינה דומיא דדיר וספר מה
 דיר וספר דקביעי אף ספינה נמי דקביעא
 אמר ליה רב אחא בריה דרבא לרב אשי
 הלכתא כרבן גמליאל בספינה (ה) הלכתא
 מכלל דפליגי אין והתניא חנינא (ה) (בן אחי
 רבי יהושע) אומר כל אותה היום ישבו ודנו
 בדבר הלכה אמש הכריע אחי אבא הלכה
 כרבן גמליאל בספינה והלכה כרבי עקיבא
 בדיר וספר: בעי רב חנינא י"ש תחומין
 למעלה מעשרה או אין תחומין למעלה
 מעשרה עמוד גבוה עשרה ורחב ארבעה
 לא תיבעי לך דארעא סמיכתא היא כי
 תיבעי לך בעמוד גבוה עשרה ואינו רחב
 ארבעה אי נמי דקאזול בקפיצה לישנא
 אחרינא בספינה מאי אמר רב הושעיא ת"ש
 מעשה שבאו מפלגדרסין והפליגה ספינתם
 בים וכו' אי אמרת בשלמא יש תחומין משום
 הכי רצו אלא אי אמרת אין תחומין אמאי
 רצו כדאמר רבא במהלכת ברקק הכא נמי
 במהלכת ברקק תא שמע אפעם אחת לא
 נכנסו לנמל עד שהשיכה וכו' אי אמרת
 בשלמא יש תחומין שפיר אלא אי אמרת אין
 תחומין כי לא היינו בתוך התחום מאי הוי
 אמר רבא צבמהלכת ברקק תא שמע הני שב
 שמעתא דאיתאמרן בצפר' בשבתא קמיה דרב
 חסדא בסורא בהדי פניא בשבתא קמיה לאו
 אליהו אמרינהו אלמא אין תחומין למעלה מעשרה לא דלמא יוסף שידא אמרינהו
 תא שמע הריני נזיר ביום שכן דוד בא מותר לשנות יין בשבתות ובימים טובים
 ואסור

יג א ב מיי פכ"י מהל'
 שנת הלכה נ טור ש"ע
 ח"מ ס' מד:

רבינו חננאל

רבה אמר בספינה מהלכת
 כולי עלמא לא פליגי
 דשרי, כי פליגי בעומדת.
 ורייקא מתני' כוותיה
 דקתני והפליגה ספינתו
 ביים, אי אמרת בשלמא
 במהלכת לא פליגי היינו
 דקתני רצו להחמיר על
 עצמן מכלל דאין אלא
 אי אמרת פליגי האי
 רצו איסורא הוא. ורב
 אשי רייק מוקתני
 דספינה גבי דיר וספר
 דומיא דדירה, מה דיר
 וספר דקביעי וקיימי אף
 ספינה נמי קביעה וקיימה.
 ואע"ג דרב ושמואל
 הילכתא כרב באיסורי
 בהא קיימא לן כשמואל,
 דהא חנינא כוותיה. דחנינא
 חניניה אומר כל אותו
 היום ישבו ודנו בהלכה,
 לאמריה רביע אחי אבא
 בנייהו, ואמר ניראין דברי
 רבן גמליאל בספינה,
 ודבריו ר' עקיבא בירי
 וספר. בעי רב חניניה
 יש סחומין למעלה מי
 טפחים או לא. בעמוד
 גבוה עשרה ורחב ארבעה
 לא תיבעי לך דכי ארעא
 סמיכתא ומי, כי תיבעי
 לך בעמוד גבוה עשרה
 ואין רחב ד' טפחים,
 אי נמי דקאזול בקפיצה.
 ואתנין ממתי' לטיפשה
 דקתני והפליגה ספינתם
 ביים וקתני רצו להחמיר
 על עצמן, בשלמא אי
 אמרת יש תחומין למעלה
 דילמא עמדה. דבמהלכת
 היינו טעמא
 דין צרו להחמיר, חיישין
 דילמא עמדה. דבמהלכת
 כולי עלמי לא פליגי
 דשרי ומשום חשש שמא
 בעמדה יש תחומין למעלה
 רצו להחמיר. אלא אי
 אמרת אין תחומין למעלה
 דילמא עמדה. דבמהלכת
 היינו טעמא
 דין צרו להחמיר, חיישין
 דילמא עמדה. דבמהלכת
 כולי עלמי לא פליגי
 דשרי ומשום חשש שמא
 בעמדה יש תחומין למעלה
 רצו להחמיר. אלא אי
 אמרת אין תחומין למעלה
 דילמא עמדה. דבמהלכת
 היינו טעמא
 דין צרו להחמיר, חיישין
 דילמא עמדה. דבמהלכת
 כולי עלמי לא פליגי
 דשרי ומשום חשש שמא
 בעמדה יש תחומין למעלה
 רצו להחמיר. אלא אי
 אמרת אין תחומין למעלה
 דילמא עמדה. דבמהלכת
 היינו טעמא
 דין צרו להחמיר, חיישין
 דילמא עמדה. דבמהלכת
 כולי עלמי לא פליגי
 דשרי ומשום חשש שמא
 בעמדה יש תחומין למעלה
 רצו להחמיר. אלא אי
 אמרת אין תחומין למעלה
 דילמא עמדה. דבמהלכת
 היינו טעמא
 דין צרו להחמיר, חיישין
 דילמא עמדה. דבמהלכת
 כולי עלמי לא פליגי
 דשרי ומשום חשש שמא
 בעמדה יש תחומין למעלה
 רצו להחמיר. אלא אי
 אמרת אין תחומין למעלה
 דילמא עמדה. דבמהלכת
 היינו טעמא

מי שהוציא אוהו פרק רביעי עירובין

יד א מיי פ"ז מהל' שנת הלכה ג טו"ש
כ"ח פ"ד מהל' מ"ז ב מיי פ"ד מהל' מירוח הלכה יא:
מ"ג ג מיי פ"ז מהל' שנת הלכה כג טו"ש
הלכה ד טו"ש פ"ח מהל' מה ספ"ד ד:

רבינו חננאל

אסור לשתות יין כל ימות החול, דכל יומא איכא לימיר האדינא לית, ומותר בשבתות וימים טובים דליכא למירוש דילמא אתי. ש"מ יש תחומין בקפיצה ודחיני. ודחיני לא משום דבעי מיאת אליהו מאיתמול כו', ופשטתה היא מינה דאין תחומין. דאי יש תחומין כיון דאליהו לא אתא בשבת משיח נמי לא אתי [בחד] בשבת. מיהו בחד בשבת נשתרי. ואמרינן תנא ספוקי מספקא ליה ומחמיר הכי ודחי. דקאי אימת נדר אי נימא בחול כיון דחל נדירות עליה היכי אתיא שבת ומפקעה ליה דקתיי מותר בשבת. אלא בשבת נדר או ביום טוב, וההוא יומא בלחוד הוא אסור. ודריי מייך ואילך אסור, ואפי' בשבתות וימים טובים. מתני' פנים אהת לא נכנסו לנמל עד שחשיכה כו'. מנא ידע. ונא שפופרת היה לו לרבן גמלי' שהיה צופה ומביט בה אלפים אמה ביבשה, וכנגדן אלפים בים. פי' כעין שפופרת שהיה מן נחשת והיה לו לרבן גמלי' וישעיר בה אלפים אמה ביבשה והיה אצלו לשער בה בים. ומפורש כן בירושלמי (א) מנפית היה לו לרבן גמליאל ויהי משרע בה עינו למישר אלפים אמה. והיה משער בה בים. ולמה ליה למימר והיינו בתוך התחום עד שלא חשיכה. והא רבן גמליאל ריה משחשיכה לא נכנסו לנמל כגון דירי וסאה. וסאה כסויה בלמין יתר מבית סאתים. ולא יהיו מציאות גבוהות עשרה, ולא יהו פרוצות יותר מעשר, ולא יהו עמוד כנגד עומד. ופרקי כנגד פרקי. הרוצה לידע כמה עומק של גיא מביא שפופרת ומביט בה קרקעית הגיא וחוזר וצופה ומביט בה למעלה במישור, אם רואה במישור ק' אמה וידע שעומקו של גיא ק' אמה. וכן כשיעור הזה הרוצה לידע גובהו של דקל, ימדו צילו וצל קומתו ויראה כמה הוסיף צילו על קומתו, וישעיר כפי השעור הזה להקל וידע כמה גובהו של דקל. תני ר' חייא הרוצה שלא תשרה היה רע בעל קברו, ונועץ קנה משעה רביעית ביום ויראה היכן נוטה צילו, ומשפיע ועולה משפיע ויורד. פי' משעה ד' ביום החמה נכנסת

ואסור לשתות יין ב"י ימי החול. וא"ת מאי שנא דלא אסרינן כהן לשמות לעולם יין כדאמרינן בסנהדרין (ד' כג:) א' אבל מה אעשה שמתקנתו קלקלתו פי' שעברו כמה שנים שלא נבנה הבית ואמאי לא חיישינן לזן דוד כי הכא' וי"ל דהתם ליכא אסורא דאפשר בכהן אחר או י"ש מעט א' אבל הכא אי אמי עובד על מזירתו ובפ"ק דצ"ה (ד' ה:) נמי אמרינן חיישינן לשמא יבנה ור"ת מפרש דיום שזן דוד זה שארץ לבא והשתא לא קשיא מניד' וניחא נמי מה שמקשינן אמאי אסור והלא משיח זן יוסף יש לו לבא תחילה ועדיין לא בא' אבל קשה האי דפריך בסמוך בחול נמי לשתרי דהא לא אתא אליהו מאתמול מ"מ היה ראוי לבא וי"ל דלפי המסקנה פריך דמוקמינן דקאי בשבת וקנדר משום הכי פריך בחול לשתרי יום שנדר זו שאינו ראוי לבא בזמנו יום הואיל ולא אתא אליהו מאתמול': **ד"ה** אתא אליהו בשבת. וא"ת ולמלא אתי צערב שנת ויבשר שנת וי"ל דקרא הגני שולח לכס את אליה הנביא לפני זא יום ה' משמע דיום שזא יבשר: **האי** תנא ספוקי מספקא א"ה. (ב) והיה דתנן בפרק קמא דפסחים (ד' ג:) דקאמר לדפריך אף תלויות לא ישרפו שמה יבא אליהו ויטהרם איכא למימר נמי מספקא ליה וההוא שמיז' א' כבר מוזכר להם לישראל שאין אליהו זה שזנת ולא צערב שנת ולא צערב יו"ט נראה לי דהכי פירושו כי היכי דלא זא לא צערב שנת ולא צערב י"ט מפני הטובה של תקון סעודה הכי נמי שזנת קודם אליה מפני טווח סעודת שנת:

מותרין אתם שכבר הייתי מסתב בשפופרת וכו'. אפילו לרבי מאיר דאמר לקמן מי שישב בדרך ועמד והרי הוא סמוך והיה מביט בה עינו יכנס אס לא היה כוונתו לכך לא יכנס. הלא מתכוונים היו לשנות צער' והיו סומכין על שפופרת של ר"ג': **י"ת** רב נחמן בר יצחק אהוריה דרבא ויתבי רבא קמיה דרב נחמן. הכא * משמע דרב נחמן בר יצחק לאו היינו רב נחמן סתם וכן כנמה מקומות ודלא כפ"ה דסוף פרק כל הגט (גיטין ד' לא): דקאמר רב נחמן בר יצחק אלא לא כריכנא להו פירוש לצי ריש גלותא ופי"ה אדם משום דהו חתני של ריש גלותא דהא רב נחמן סתם הו חתני של ריש גלותא כדמוכח בהעור והרובע (חולין ד' קטד). אלא הא דקאמר לא כריכנא משום דעשיר היה ורב נחמן סתם הוא רב נחמן בר יצחק דהא רב נחמן סתם היה חצירו דרב ששת וצירושלמי מוכח דרב נחמן בר יצחק היה חצירו דרב ששת ו"ג וס' שזום מקום ש"ס אינו מוכיר בפירוש רב נחמן בר יצחק אלא' אלא רב נחמן בר רב חסדא או רב נחמן בר יצחק (א) **י"ת** רבא וקמבעיא א"ה גרסינן ו"ג אמר ליה רב נחמן בר יצחק דהכא פשיטא ליה במחילה של בני אדם שמוטר לעשות וצתר הכי פריך רב נחמן בר יצחק לרבא מנפל דופנה לאסור לעשות:

א"ר רבא בד"א מ"ז גברי. ואס תאמר כי לא מלו גברי נמי יך אל מקום שהמחילה מנגעת ואחר כך יעשה היקף אחר עד שיגיע לתחום ויש לומר כיון שכבר עשו פעם אחת ידעו שלדעת כן עשו ואסור מאלן ואילן כדמסיק בסמוך בשמעתי: א

ואסור כל ימות החול. דילמא אתי: לפני זא יום ה'. לפני זילת זן דוד יבא אליהו לבשר: מפני הטובה. שמניחין זכרי שנת והולכין להקביל פניו: עבדים הן. ואין לישראל טורח דליכא טורח להו: **חד** שזנת אפסרי. דודאי לא אתי משיח היום דהא אתמול שזנת לא אתא אליהו ומדקאסר ליה ליפשוט דחייש לדילמא אתא אליהו ואין תחומין למעלה מעשרה: ומשינן מהא לא מיפשוט דאין תחומין דדילמא ספוקי מספקא ליה להאי תנא דדילמא אין תחומין ומשיח אסר צדד שזנת ולחומרא אבל מפשט לא פשיטא ליה דמילף המירא מנייה: כיון דחל עליה נזירות. צע"ש ומספקא דילמא אתי משיח היום לצ"ד הגדול היכי מישתרי לשמות למחר שזנת ליחוש דילמא אתא לצ"ד הגדול מאתמול: דקאי שזנת וקא נדר צ"ט וקא נדר. כלומר שקשיב נדר זה היה שנת או צ"ט והיינו דקמני מותר לשמות שזנתו וימים טובים אותה שנת או אותו י"ט שנדר אבל מאלן ואילן אסור ואפי' שזנת דילמא אתא אתמול זן דוד וזל עליה נזירות: שפופרת. קנה חלול וכשואו ארון אין נופין זו למרחוק וכשואו קצר נפין זו יותר והיתה שפופרת של רבן גמליאל ממוקנת למדת כפיית אלפים או צ"ט או צ"בשה: **דמה** עומקו של גיא מביא שפופרת ומציע זה צ"בשה וימדוד כמה אמות הוא יכול לזפות זה ואח"כ יך על שפת הגיא וילפה זה לעומקו ויתרחק לאחוריו עד שיצחין שזנתו שכלה עומקו של גיא שס כלה כפיית השפופרת שאס יתרחק עוד מעט לא יראה את קרקעית הגיא וידע שעומקו של גיא והרחקתו שנתרחק משפתו הו כמדת כפיית השפופרת: **גובהו של דקל**. ומתיירא לעלות זו ולמודדו: **ימדוד** אלו. של דקל: **ול קוממו**. של עצמו. ופעמים שהלל רבה על המיילל ופעמים שהמיילל רבה על הכל כשחמה עומדת בגובה הרקיע כל כל דבר הו קטן וכשחמה מודד אף כל קוממו ולפי מה שיראה שירצה כל קוממו על קוממו ידע שרצויו כל הדקל על הדקל או כפלים או שליש או רביע: **הרובה** שלא שערר חיה רעה כל קבר. כעין מנצה היו מציבין על הקבר כעין שאנו מגביהין וזו צ"ט עפר ומשפע לכאן ולכאן והירא שלא תצא חיה רעה להסתופף צלל הקבר מפני חוס השמש ויריח את המת ויחטטו: **נועץ קנה ד' שעות**.

כשזא לעשות הצנין ינועץ קנה צארבע שעות ציום שאותה שעה מתחיל השמש להתחמם והלל זונן ונוח כדאמרינן בצרכות (ד' מ.) וחס השמש ומנס' איזו שעה שהשמש חס והלל זונן הו אומר זה ארבע שעות ולפיכך חיות מתאוות ללל בזאתה שעה ולאזוהי זא שיראה זה שלל הקנה נוטה ישפע הצנין ויעשה סיפוע ארוך שלא יהא נוטה לו כל ואע"פ ששמשקום הממה יהיה לו כל לזד אחר כיון דההיא שעתא ליכא כל מו לא אתיא חיה להתלונן צלילו דההיא שעתא אולא עד דמשכחא ועוד דלאחר ארבע שעות אף הלל חס ולא איכפת לה לחיה צלל: **דדמלו גברי**. שהיו לו אנשים הרבה שיכולין לזאת חוץ לתחום כגון שיערבו לעשות לו מחילה מאלן ומחילה מאלן ממקום שהוא שס עד התחום: **הלכה** פרזן גמליאל. דליהו ליה מחילות שלא שנת בהן מבעוד יום כדאמר לעיל [מ:] גבי דיר וסאה או דילמא פשיטא ליה דהלכה כרבן גמליאל והכא הו דלא מלו ליה גברי עד מוך התחום אלא עד צ' אמות סמוך לתחום: וקמביעא

(א) פסחים יג. (ב) שמו"ט (ג) שמו"ט (ד) ש"ז. ו"ש ו"ש ו"ש (ה) דהתם ד"ה לא בערבי שנתות (ו) [ע"פ] בערבי שנתות (ז) [ע"פ] מוס' צ"ב (ח) [ע"פ] מוס' צ"ב (ט) ד"ה שלל ומוס' גיטין (י) ד"ה אלא ומוס' לעיל: ד"ה מתקין,

תורה אור השלם

1. הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום ה' הגדול והוא: מלאכי א' כג

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה ה"ה א"ה מנא וכו' והיה דנתיבא צ"ק דפסחים. צ"ב דף יג ע"פ מ"ש שם:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה יתבי רב נחמן בר יצחק וכו' פשט דרב נחמן בר יצחק לאו היינו ר"י. ע"י לעיל דף יז ע"ב מוס' מתקין ולקמן ע"ב ע"ב:

מוסף רש"י

לא בערבי שבתות כו' מפני הטובה. שזל לכן לפסוק נשעדות שנת ויטרלו זו (פסחים יג.).

מוסף תוספות

א. כמאן שחו כהנא חמרא האינדא כרבי דאמר התם אבך מה אעשה וכו'. מוס' ר"פ. ב. [ו]לא חיישינן שמא יבנה בית הקדוש. ג. דהכא משמע דחיישינן לביאת משיח. ד. דאפילו אם יבנה מ"מ אינו עושה אסור אותו כחן ששוחה. ה. דאי אפשר דלא נייה פורתא קורם בנין. ו. דלהכי אסור משום דכל הימים האין הם לביאת כן דוד וכשיבא משיח בן יוסף לפניו. ז. ודאי משאר ימים לא קשה ליה, דנתיבא אפיר אמאי הוא אסור בהו, דהו שפיר הגדר בהו, דשמא יבא אליהו באותו יום עצמו שנודר ומשיח למחר, אבל קשיא ליה מאותו יום שנודר בו אמאי אסור בו, הא תבחר הדבר דלא חל הנדר בו, דבאותו יום אין לא אתא אליהו מאתמול. ח. שרעפת היה שאם הם קרובים לעיר שיהו כאשר העיר. ט. יע"ל זה שאלו לר"ג מה אנו לירד. י. [ד] בירושל' פליגי בכל מקום רב נחמן בר יצחק רב ששת מוס' צ"ב מו: ד"ה שלל כשמוכר אצלו רב נחמן אחר. מוס' גיטין לא: ד"ה א"ה.

תלמוד בבלי מהדורת נהרדעא החדש, באדיבות הוצאת ה. וגשל. © כל הזכויות שמורות

(א) ו"ש בק"ע פ"מ פ"ד הירושלמי הה.

